

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ὁ Εὐστράτιος Ζήσης ἐγεννήθη τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1900 εἰς τὸ χωρίον Αὐδήμιον τῶν Γανοχώρων (Ἀν. Θράκη). Ἐκ μικρᾶς ἡλικίας ἐπεδόθη εἰς τὸ ἐμπόριον, διὰ νὰ τραπῇ, ὅλως αἰφνιδίως, τὸ 1920 εἰς τὴν φιλολογίαν. Ἐν ἀρχῇ ἔγραφε στίχους σατυρικοῦς, ἐκδοὺς πρὸς τοῦτον καὶ περιοδικὸν εἰς Κωνσταντινοῦπολιν. Τὸ 1924, ἀποστρατεύθει, ἐγκατεστάθη εἰς Θεσσαλονίκην ἐξέδωκε καὶ ἑβδομαδιαίαν ἐφημερίδα πολιτικοφιλολογικὴν. Τὸ 1930 ἐγκατεστάθη εἰς Ἀθήνας, ἐκδοὺς τὸ αὐτὸ ἔτος τὰ «Αὐθόρμητα», ποιήματα καὶ διηγήματα. Εἰς τὸ βιβλίον αὐτὸ περιέχεται καὶ τὸ διηγημά του «Ὁ Μεσίας», τὸ ὁποῖον, κατὰ τὴν γνώμην φίλου μας λογοτέχνου-καθηγητοῦ, ἐξέρχεται τῶν ὁρίων τῆς Ἑλληνικῆς λογοτεχνίας, ὁμολογῆσας ὁ ὡς ἄνω φίλος μας ὅτι δὲν ἀνέγνωσε εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν παρόμοιον διήγημα. Τὸν Ὀκτώβριον τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἤρχισε νὰ ἐκδίδῃ τὴν «Συζητήσιν», «δεκαπενθήμερη ἐφημερίδα». Ἐξέδωκε 53 ἀριθμοὺς τῆς «Συζητήσεως» μέχρι τοῦ Ἰουνίου τοῦ 1934.

1. 59-60

6-2 ἡμ:

Δι' Αὐθόρμητα

τῆς 26 ἡμ:

Ἀθῆναι 1940

σαλονίκην ὅπου εἰργάζετο εἰς τινὰς ἐκεῖ ἐφημερίδας ὡς διορθωτὴς καὶ ρέπορτερ. Εἰς Θεσσαλονίκην γὰρ ἐξέδωκε καὶ τὸν πρῶτον βιβλίον του, «Ἐημερώματα», ποιήματα καὶ διηγήματα.

Ἐπίσης εἰς

Ὁ 54ος ἀριθμὸς στοιχειοθετηθεὶς δὲν ἐτυπώθη περιελθὼν οὕτω εἰς τὸ ἀρχεῖον τῆς «Συζητήσεως». Τὸ 1933 ἐξέδωκε τὰς «Αὐθημιώτικας Ἀναμνήσεις», διηγήματα, διὰ τὰς ὁποίας ὁ μὲν κ. Τέλλος Ἀγρας ἔγραψε εἰς τὸν «Ρυθμόν» εὐμενεστάτην κριτικὴν, τοποθετήσας τὸν Εὐστράτιον Ζήσην εἰς τὴν σειρὰν τῶν κορυφαίων διηγηματογράφων μας Ἀλ. Παπαδιαμάντη, Μωραΐτιδου καὶ Ξενοπούλου, ὁ δὲ κ. Μ. Βισάντης εἰς Ἀμερικανικὴν ἐφημερίδα κρίνων ἐξ ἀφορμῆς τοῦ βιβλίου του αὐτοῦ ὁλόκληρον τὸ ἔργον τοῦ Εὐστρ. Ζήση, θεωρεῖ αὐτὸν ὡς ἓνα συγγραφεὶα «ποῦ θὰ ζήσῃ στὸ μέλλον», παραβάλλον δὲ αὐτὸν μετὰ τὸν Ροῦθην, λέγει διὰ τὰς διηγήσεις του: «ὁ κ. Ζήσης προσφέρει ὑπέροχες σελίδες ποῦ ἀσφαλῶς δὲν θὰ τὸν ἀφήσουν ἐπὶ πολὺ ἀκόμη ἀγνωστο».

Εἰς τὸ «Θάρρος» δὲ τοῦ «Παιριώ» τῆς 16ης Ὀκτωβρίου 1933, ὁ κ. Γεώργιος Πολιταρχὴς πλέκει ἀληθινὸν ἐγκώμιον διὰ τὸν Εὐστράτιον Ζήσην καὶ τὸ ἔργον του, καταλήγων οὕτως: «... τὸ βιβλίον τοῦ κ. Ζήση, μικρό, χωρίς ἐπίδειξιν χαρτίου καὶ τοπογραφικῆς τέχνης, στέκεται ἀληθινὸν διαμάντι ἀνάμεσα στὰ βιβλία τῶν νέων μας τῆς τελευταίας δεκαετίας».

Ἐπίσης ὁ Εὐστράτιος Ζήσης ἐδημοσίευσε καὶ εἰς τρεῖς τόμους τῶν «Θρακικῶν» (Ε', ΕΤ' καὶ Ζ') λαογραφικὰς μελέτας, αἱ ὁποῖαι ἐπροξένησαν ἀρίστην ἐντύπωσιν εἰς τοὺς κύκλους τῶν διανοουμένων. Χαρακτηριστικὸν δὲ τῆς ὁρμῆς καὶ τῆς ζωτικότητος τοῦ Εὐστρατίου Ζήση, ὁ ὁποῖος ἐν μέσῳ πλείστων δυσχερειῶν καὶ ἀντιδράσεων, ἐργάζεται μετὰ ἀκατάβλητον θάρρος καὶ πίστιν εἰς τὸν ἑαυτὸν του, εἶναι καὶ οἱ ἀκόλουθοι στίχοι τοῦ ποιηματός του «Διαξιφισμοί»:

{ «Διποφυγᾶν πολλοὶ καὶ πέφτουνε
 προτοῦ ἀκόμη ἢ αὐγὴ ροδίσῃ,
 χαρὰ σ' ἐκειόν, τὸ στήθος του προβάλλοντας,
 τὸν κόσμον τὸν ἀγύρτη θὰ νικήσῃ!»

Ἀπρίλιος 1936 Μ. Ε. Ζ.